

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie ze skargi J. W. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w K.

z dnia 11 kwietnia 2013 r., sygn. akt I Ns [...], wydanego w sprawie z wniosku Z. W.

przy uczestnictwie C. I., K. T., A. Ś., A. C., M. I., M. I., T. I., J. W., C. B., M. W., Z. M., J. C., M. W., W. W., A. S., T. W. i A. K.

o stwierdzenie nabycia spadku,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 kwietnia 2016 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać wszystkie elementy konstrukcyjne wymienione w art. 424⁵ § 1 k.p.c., a mianowicie: 1) oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości lub w części; 2) przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie; 3) wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny; 4) uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy; 5) wykazanie, że wzruszenie

zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto - gdy skargę wniesiono, stosując art. 424¹ § 2 - że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi; 6) wniosek o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem.

Skarżący wnioskodawca nie spełnił wymagania skargi zobowiązującego go do wykazania, że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi od orzeczenia sądu pierwszej instancji (art. 424¹ § 2 k.p.c.).

Należy zauważyć, że postanowienie Sądu Rejonowego w K. z dnia 11 kwietnia 2013 r. nie zostało zaskarżone apelacją przez wnioskodawcę, mimo że zostało wydane w postępowaniu, w którym był on reprezentowany przez adwokata. Wyjątkowe wypadki, o których stanowi art. 424¹ § 2 k.p.c., odnoszą się do przyczyn nieskorzystania przez stronę z przysługujących jej środków zaskarżenia. Przyczyny te muszą mieć charakter wyjątkowy w znaczeniu obiektywnym, co oznacza, że chodzi o szczególne okoliczności obiektywnie uniemożliwiające stronie wniesienie środka zaskarżenia, a nie o okoliczności subiektywne, wynikające z woli lub zaniedbań strony.

Wnosząc skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku, strona musi zatem wykazać, że nieskorzystanie przez nią z przysługującego środka prawnego nastąpiło z wyjątkowych powodów mających charakter siły wyższej, m.in. ciężkiej choroby, katastrofy, klęski żywiołowej, czy też wyjątkowych okoliczności leżących po stronie osób trzecich, które obiektywnie rzecz biorąc uniemożliwiły wniesienie środka zaskarżenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 2 lutego 2006 r., I CNP 4/06, OSNC 2006 Nr 6, poz. 113; z dnia 29 listopada 2006 r., II CNP 85/06, nie publ.; z dnia 7 lutego 2008 r., IV CNP 217/07, OSNC-ZD 2008 Nr 4, poz. 114; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2015 r., II BU 3/14, nie publ.). Skarżący nie sprostował temu wymaganiu.

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że skarga nie spełnia wymagań konstrukcyjnych, o których mowa w art. art. 424⁵ § 1 k.p.c., co - zgodnie z art. 424⁸ § 1 k.p.c. - musi skutkować jej odrzuceniem.

db